

Slovo: 97. O psech, lidech a netvorech

Slovo

O psech, lidech a netvorech

*Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.
Jakub 2,1*

Jeden tatínek koupil svým dětem psa. Na tom by nebylo nic divného. Děti psy milují a každé touží mít svého krásného pejska. Budete se divit, ale nebyl to krásný pejsek. Koupil jim anglického buldoka. Kdo anglického buldoka neznáte, můžete si ho prohlédnout na fotografii.

Anglický buldok opravdu není krásný pes. Každý se divil: „Proč jsi koupil dětem tak ošklivého psa?“

A tatínek jim odpovídal: „Aby děti objevily za ošklivou tvář spoustu lásky. A aby v budoucnu neposuzovaly lidi podle toho, jak vypadají.“

Možná nad tím kroutíme hlavou. Ale čím víc o tom přemýšlíme, tím více zjišťujeme, že i nám už mnoho „buldoků“ přeběhlo přes cestu. I my jsme už potkali mnoho lidí, které jsme posuzovali unáhleně, podle toho, jak vypadali.

Mohli být nepěkní, nevzhlední, oškliví, šilhaví, bezzubí, podobaní, tlustí, hubení, postižení, nemocní, mladí i staří. Mohli se nám zdát odporní, mohlo nám z nich být nevolno nebo dokonce špatně. Mohli jsme se jim vyhýbat obloukem, nedívat se na ně a prchat z jejich blízkosti.

A přece můžeme být znovu a znovu překvapováni tím, že právě takoví lidé, které nemůžeme ani vystát, nám mohou pomoci, když to nejvíc potřebujeme.

Možná, že ve sboru máme bratra nebo sestru, kteří jsou nám krajně nepříjemní a nesympatičtí. A nemusí ani být vysloveně nevzhlední. Třeba jen proto, že nepatří do naší rodiny, nebo nám říkají svůj názor přímo, nebo jen proto, že mají nějaký dar, který my nemáme. Nemůžeme je vystát, nemáme radost z jejich služby, nikdy je nepovzbudíme, ale raději na nich hledáme chyby, abychom je mohli před ostatními zdeptat, ponížít, seřvat. Až do dne, kdy nám právě oni mohou pomoci v zoufalé situaci.

Jak často v životě posuzujeme člověka podle toho, jak vypadá? Jak často se necháme ovládnout svévolnou domněnkou, povrchním pocitem, unáhleným názorem? Jak často si stavíme vlastní zdi k některým lidem, živíme předsudky a antipatie?

Takové unáhlené soudy, předpojatosti, povrchní mínění jsou krajně nebezpečné. Protože ty druhé hanobí a ponižují. Kolik z nich jsme již takto hluboce zranili? V kolika z nich jsme pokořili jejich lidskou důstojnost?

Předsudky jsou jako ostrý meč, kterým způsobujeme druhým rány, které se těžko hojí. Jak to změnit? Ten tatínek by nám doporučil: „Kupte si buldoka.“ Jiný by navrhl: „Dívejte se spolu se svými dětmi na pohádku Panna a netvor. Ať pochopíte, že i netvor může být krásný princ. A že krásný princ může být netvor.“

Boží Slovo nám říká, abychom se začali dívat na své bližní jinýma očima. Božíma očima. On vidí člověka takového, jaký je. A miluje ho. Vidí všechny jeho zvláštnosti, vlohy a schopnosti.

Každý člověk je v jeho očích jedinečný. Každý člověk je hoden lásky. Pán Ježíš není přijímač osob, nedělá mezi lidmi rozdíly. Položil svůj život na kříži za všechny, za každého člověka. Aby nikdo nezahynul, ale každý, kdo mu uvěří, aby měl život věčný.

A dává nám důrazný příkaz:

Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci.

Matouš 7,12

Tento příkaz nás chrání, abychom se navzájem nezraňovali. Abychom si neubližovali předpojatým míněním, abychom se nezabýjeli předsudky.

Mluvme o druhých tak, jak bychom chtěli, aby mluvili o nás. Chovejme se k nim tak, jak bychom

chtěli, aby se chovali k nám.

Ať se naše slova i naše činy vyznačují láskou a úctou. Láskou k lidem kolem nás a úctou k jejich důstojnosti.

Štěpán Křivánek

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)